

Projekt

z dnia 4 września 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY DAMNICA**

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Centrum Edukacji i Kultury w Damnicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U z 2026 r. poz. 662 ze zm.¹⁾) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz.U. z 2025 r., poz. 1691) oraz § 14 Zasad i trybu działania Komisji Skarg, Wniosków i Petycji stanowiących załącznik nr 6 do Statutu Gminy Damnica przyjętego uchwałą Nr III/15/2018 Rady Gminy Damnica z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie Statutu Gminy Damnica (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2019 r., poz. 30 ze zm.²⁾), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

uchwała się, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi na działalność Dyrektora Centrum Edukacji i Kultury w Damnicy złożonej w dniu 17 lipca 2026 r. zawierającej zarzut w zakresie niedopełnienia obowiązku przekazania faktur, Rada Gminy Damnica uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy Damnica do powiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi, poprzez przesłanie Skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Poucza się Skarżącego o treści art. 239 § 1 k.p.a., który stanowi, że w przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a Skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania Skarżącego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Damnica

Kazimierz Kozina

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2023 r. poz. 1688; z 2026 r., poz. 912.

²⁾ Zmiany zostały opublikowane w Dz. Urz. Woj. Pom. z 2019 r., poz. 1718; z 2024 r., poz. 4289.

UZASADNIENIE
do uchwały Rady Gminy Damnica
w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Centrum Edukacji i Kultury
w Damnicy

W dniu 17 lipca 2026 r. do Rady Gminy Damnica złożona została skarga na działalność Dyrektora Centrum Edukacji i Kultury w Damnicy.

Skarżący w skardze wnosi, iż Dyrektor Centrum Edukacji i Kultury w Damnicy nie dopełnił obowiązku przekazania faktur dokumentujących wnoszenie opłat za wynajem sali w Lokalnym Centrum Kultury w Bobrownikach.

Przewodniczący Rady Gminy Damnica skierował skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w celu rozpatrzenia i wydania opinii.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji podczas posiedzeń w dniach 6 sierpnia 2026 r. oraz 3 września 2026 r. zapoznała się z:

- 1) treścią złożonej skargi,
- 2) dodatkowymi wyjaśnieniami Skarżącego w przedmiocie skargi,
- 3) wyjaśnieniami Dyrektora Centrum Edukacji i Kultury w Damnicy z dnia 24 sierpnia 2026 r. w przedmiocie skargi,
- 4) dokumentami źródłowymi w przedmiocie skargi.

Po dogłębnej analizie przedstawionych dokumentów w sprawie i przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym Komisja Skarg, Wniosków i Petycji nie potwierdziła zarzutów zawartych w skardze z dnia 17 lipca 2026 r.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła, co następuje:

Z wniesionej skargi wynika, że Skarżący w okresie od września 2025 r. do czerwca 2026 r. wynajmował salę w Lokalnym Centrum Kultury w Bobrownikach na podstawie umowy z dnia 1 września 2025 r. Zgodnie z zapisami umowy Skarżący wносił miesięczne opłaty za wynajem sali na rachunek bankowy wskazany w umowie. Na potwierdzenie wniesionych opłat otrzymał drogą elektroniczną faktury za dwa miesiące, natomiast za pozostałe miesiące nie otrzymał faktur.

Dyrektor Centrum Edukacji i Kultury w Damnicy w wyjaśnieniach z dnia 24 sierpnia 2026 r. poinformował, że sytuacja opisana w skardze wynika wyłącznie z niedopełnienia formalności przez Skarżącego oraz braku współdziałania ze strony Skarżącego. W miesiącu listopadzie 2025 r. odbyło się spotkanie głównego księgowego jednostki ze Skarżącym, podczas którego poinformowano Skarżącego, iż faktury może odebrać osobiście w siedzibie jednostki lub mogą być przekazane na wskazany pisemnie adres e-mail. Skarżący nie zgłosił się osobiście po odbiór faktur ani nie wskazał pisemnie adresu e-mail w celu przekazania drogą elektroniczną. Wobec powyższego faktury nie zostały przekazane Skarżącemu.

Załączony przez Dyrektora CEiK w Damnicy do wyjaśnień materiał dowodowy (umowa i faktury) potwierdza, że Skarżący zawarł umowę najmu z CEiK w Damnicy działając, jako osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej. W umowie strony

nie zawarły jakichkolwiek postanowień odnoszących się do wystawiania i doręczania faktury. Termin płatności za świadczoną przez CEiK usługę został określony w umowie na 15 dzień następnego miesiąca.

Podczas posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 6 sierpnia 2026 r. z udziałem Skarżącego, Skarżący wskazał, że nie zamierza sam żądać od Dyrektora CEiK w Damnicy doręczenia faktur.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że - wbrew twierdzeniom podniesionym w skardze - faktura nie jest dokumentem potwierdzającym dokonanie płatności. Faktura jest co do zasady dowodem przeprowadzenia transakcji gospodarczej. Często pełni też funkcję wezwania do uregulowania należności, choć nie jest to jej ustawową rolą. Potwierdza, dla celów podatkowych, że doszło do sprzedaży i jest dokumentem księgowym służącym do rozliczeń podatkowych. Zgodnie z art. 2 pkt 31 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie "ustawą o VAT", ilekroć w przepisach tejże ustawy jest mowa o fakturze - rozumie się przez to dokument w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej zawierający dane wymagane ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie. Zgodnie zaś z art. 108 ust. 1 ustawy o VAT, w przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna wystawi fakturę, w której wykaże kwotę podatku, jest obowiązana do jego zapłaty.

Przepisy ustawy o VAT wskazują przy tym przypadki, w których:

- wystawienie faktury jest zawsze obligatoryjne
- wystawienie faktury jest uzależnione od zgłoszenia stosownego żądania w określonym terminie
- podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury nawet na żądanie

Zgodnie zatem z art. 106b ust. 1 ustawy o VAT, podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą:

- 1) sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem;
- 2) wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość, chyba że podatnik korzysta z procedury szczególnej, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a;
- 3) wewnątrzwspólnotową dostawę towarów na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1;
- 4) otrzymanie przez niego całości lub części zapłaty przed dokonaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, z wyjątkiem przypadku, gdy zapłata dotyczy:
 - a) wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów,
 - b) czynności, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 4,
 - c) dostaw towarów, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 1b.

Z powyższych przepisów wynika, że CEiK w Damnicy nie było zobligowane do wystawienia faktury dot. usługi na rzecz Skarżącego, skoro zawierając umowę jako konsument, nie był on podatnikiem VAT w rozumieniu ww. ustawy. W świetle bowiem jej art. 15 ust. 1,

podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

W dalszej kolejności wypada wskazać na art. 106b ust. 3 ustawy o VAT, zgodnie z którym na żądanie nabywcy towaru lub usługi podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą:

- 1) czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli obowiązek wystawienia faktury nie wynika z ust. 1, z wyjątkiem:
 - a) czynności, o których mowa w art. 19a ust. 5 pkt 4,
 - b) czynności, o których mowa w art. 106a pkt 3 i 4,
- 1a) otrzymanie całości lub części zapłaty przed wykonaniem czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli obowiązek wystawienia faktury nie wynika z ust. 1, z wyjątkiem:
 - a) przypadku, gdy zapłata dotyczy czynności, o których mowa w art. 19a ust. 1b i ust. 5 pkt 4 oraz art. 106a pkt 3 i 4,
 - b) wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów,
- 2) sprzedaż zwolnioną, o której mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem art. 117 pkt 1 i art. 118 - jeżeli żądanie jej wystawienia zostało zgłoszone w terminie 3 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dostarczono towar lub wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty.

Z powyższych przepisów wynika zatem, że co do zasady podatnik byłby zobligowany do wystawienia i doręczenia konsumentowi faktury m.in. za sprzedaż (przez którą rozumie się także świadczenie usług, zgodnie z art. 2 pkt 22 ustawy o VAT), gdyby ten zażądał takiej czynności w określonym terminie. Obowiązek taki nie dotyczy jednakże umowy najmu, co wynika wprost z wyłączenia zastosowanego w cytowanym powyżej art. 106b ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy o VAT. Przepis ten wyłącza obowiązek wystawienia faktury - nawet na żądanie-dokumentującej czynności wskazane w art. 19a ust. 5 pkt 4 ustawy o VAT, do których należy m.in. świadczenie usług najmu, dzierżawy, leasingu lub usług o podobnym charakterze.

W powyższym świetle nie sposób uznać, ażeby Dyrektor CEiK w ogóle był zobowiązany do doręczenia faktury Skarżącemu, nawet na jego ewentualne żądanie. Obowiązek taki ani nie wynikał z ustawy, ani z postanowień umowy łączącej strony.

Zupełnie na marginesie warto zaś zauważyć, że w zgromadzonym materiale dowodowym brak nawet potwierdzenia, że Skarżący z żądaniem doręczenia występował lub też wskazał Dyrektorowi CEiK w Damnicy adres, na który żądałby doręczenia faktury. Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 6 sierpnia 2026 r. wskazał, że z żądaniem takim nie zamierza występować.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przyjęła jednogłośnie stanowisko, uznając skargę za bezzasadną.

Rada Gminy Damnica, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji podzieliła ocenę stanu faktycznego i prawnego w nim wyrażonym i postanawia uznać skargę na działalność Dyrektora Centrum Edukacji i Kultury w Damnicy za bezzasadną.

Sporządziła:

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji